

2. Нефедова М.А. Коллаж и коллажирование в учебном процессе / М.А. Нефедова // Иностр.языки в школе. – 1993. – № 2. – С.5-8.
3. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти. – К.: Ленвіт, 2006. – 35 с.
4. Чудина Е. В. Использование иллюстративной наглядности на уроках немецкого языка / Е.В. Чудина // Иностранные языки в школе. – 2006. – № 8. – 182 с.
5. Muller B.D. Begriffe und Bilder. Bedeutungscollagen zur Landeskunde / B.D. Muller // Zeitsprache Deutsch. – 1983. – №2
6. Schneider Günther European Language Portfolio: Guide for Developers / Günther Schneider, Peter Lenz // Strasbourg: Council of Europe, 2001. – 66 p.

Анотація

У статті розглядається актуальність використання технології колажування як засобу творчого зростання майбутнього вчителя-філолога у процесі професійно-педагогічної підготовки, визначаються її функції та зміст.

Анотация

В данной статье рассматривается актуальность использования технологии коллажирования как средства творческого роста будущего учителя-филолога в процессе профессионально-педагогической подготовки, определяются ее функции и содержание.

Summary

The article deals with the topicality of usage of collage technology as a mean of creative growth of future linguists in the process of professional pedagogical training, determines its functions and content.

Ключові слова: технологія колажування, соціокультурна компетенція, професійно-педагогічна підготовка, творчість.

Ключевые слова: технология коллажирования, социокультурная компетенция, профессионально-педагогическая подготовка, творчество.

Key words: collage technology, sociocultural competence, professional pedagogical training, creativity.

Подано до редакції 24.01.2011.

Рекомендовано до друку канд.пед.наук, проф. Калініною Л.В.

УДК: 378.013+780.7(782.009 2)

© 2011

Економова Е.К.

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ І ФУНКЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СПІВАКІВ ДО КОНЦЕРТНО-КАМЕРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВИЩИХ МИСТЕЦЬКИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Постановка проблеми у загальному вигляді... Прогрес науки і техніки, нові соціальні умови ставлять перед особистістю чимало серйозних проблем, і в найближчому майбутньому слід очікувати значного підвищення рівня цих вимог до фахівця. Найбільш важливими якостями для працівника мають бути професіоналізм, володіння технікою і технологією відповідно до фаху; високий рівень інтелекту, знань і вмінь; професійна мобільність, готовність до зміни праці; відповідальність щодо прямих і прихованих наслідків особистих дій; прагнення до постійного саморозвитку; здатність переглядати звичні стереотипи, змінювати їх; екологічна вихованість; формування почуттів у зв'язку з усім світом, усвідомлення особистого місця в історичному процесі [5, с. 41].

Орієнтація на всебічно розвинену особистість як соціальну модель виховання та освіти практично не повинна залишатися на рівні декларативного заклику. Щоб втілити візирець у реальність, необхідно здійснити перехід від нових соціальних установок в технологію професійної підготовки, в методику виховання.

Що слід розуміти під технологією професійної підготовки ?

Поняття “професійна підготовка” можна визначити як професійну (спеціальну) освіту. Оскільки основний шлях отримання такої освіти – навчання, то фактично, це і є технологія навчання, але професійного. Технологія навчання передбачає досягнення певного, заздалегідь обумовленого рівня професіоналізму і корегування дій (блок корекції), призначених для досягнення необхідного результату.

Сучасну технологію професійної підготовки неможна розглядати тільки в якості однієї з дисциплін педагогіки чи тільки як напрямок оптимізації освітньої практики. В рамках технології професійної підготовки об'єднуються теоретичні та практичні напрями роботи. Сутність пошуку зводиться до модернізації дидактичної системи на підставі вивчення елементів, які її утворюють, і досвідченої перевірки всієї системи в цілому. При цьому визначення цілей навчання (чому і для чого?) повинно сприяти відбору і побудові змісту (що?), організації навчального процесу (як?), відбору методів і засобів навчання (за допомогою чого?), а також урахувати необхідний рівень кваліфікації викладачів вишів та допоміжного персоналу (хто?) і методи оцінки результатів

навчання, що досягаються (чи так?). Побудова і модернізація дидактичної системи повинно базуватися на психологічній теорії навчання, яка в дидактичній системі виконує функцію системоутворювального чинника.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Для уточнення й обґрунтування сутності поняття “професійна підготовка співаків до концертно-камерної діяльності” необхідно визначити зміст основного поняття “професійна підготовка”.

У словнику психологічних понять зазначається, що професійна підготовка – це система організаційних і педагогічних заходів, яка забезпечує формування в особистості професійної спрямованості, знань, умінь, навичок, професійної готовності [6].

В спеціальній літературі наводяться також визначення двох основних понять, що складають ціль професійної підготовки, – “професія” і “спеціальність”. Спеціальність – це сукупність знань про деякі фрагменти об'єктивної реальності, що відбивається відповідним науковим предметом. Професія – діяльність, що має власну ціль, власні продукти, норми, засоби, які, в решті решт, детерміновані соціальною функцією і технологією тієї сфери суспільного виробництва, яку дана діяльність обслуговує.

Спираючись на аналіз літератури, виділимо принципи побудови технології професійної підготовки [7].

Першим і головним принципом побудови технології професійної підготовки повинен бути, на нашу думку, *принцип діяльнісного розуміння професії*. Він означає, що будь яка технологія професійної підготовки повинна навчати професійній діяльності.

Принцип обґрунтованого побудови технологій професійної підготовки (принцип науковості) означає перш за все те, що в процесі навчання рішення, що приймаються, повинні базуватися на об'єктивних наукових фактах, а не на суб'єктивних думках про цінності того чи того рішення.

Принцип відповідності технологій професійної підготовки, що конструюються, сучасним світовим тенденціям розвитку спеціальної освіти. В теперішній час для професійної освіти характерні три глобальних процеси: фундаменталізація, індивідуалізація і гуманітаризація.

Принцип якісної оцінки результатів навчальної роботи. В педагогічній літературі багато уваги приділяється питанням оцінки ефективності навчання на всіх рівнях системи навчання в цілях кожного навчального закладу й окремих учнів. Однак на даний час задовільних результатів в оцінці ефективності поки не отримано, а сама проблема є однією з найбільш суперечливих в дидактиці. І все ж таки фахівці визнають, що певний прогрес на шляху її рішення є. Це відноситься до методології оцінки результатів навчання і до низки вже розроблених методик такої оцінки, що дозволяє оцінити досягнення в навчанні, виходячи з одних і тих же критеріїв стосовно як до великих колективів, так і до окремих учнів .

Принцип відтворюваності процесу навчання і його результатів означає прагнення до досягнення аналогічних результатів за умови використання певної техніки навчання і відносній сталості інших факторів (рівень підготовки викладачів та учнів, соціальне середовище, матеріальна база навчальних закладів та ін.) Цей принцип повинен бути характерною ознакою кожної хорошої технології навчання.

Для того, щоб в рамках технологій навчання, які передбачають розробку та впровадження в практику найбільш економічних, ефективних та максимально індивідуалізованих дидактичних процесів, які б найкоротшим шляхом вели до досягнення поставлених навчальних цілей, треба мати чітку модель фахівця.

Модель фахівця – це опис основних якостей, властивостей і здібностей особистості, необхідних для успішного здійснення професійної діяльності в конкретних життєвих умовах [2].

Говорячи про модель фахівця, необхідно розглядати її в контексті проектування моделі особистості професіонала, згідно ієрархії понять, в якій модель фахівця є похідною від моделі професіонала.

Проектування особистості професіонала визначається вимогами до особистості, що пред'являються до неї конкретно професією. Здійснюється вона у формі складання моделі особистості, що проектується, відповідному професіоналу. Ця модель є еталоном, який лежить в основі підготовки, і виховання кадрів відповідних професіоналів.

Модель музиканта-педагога включає найважливіші характеристики діяльності, а також розкриває зміст комплексу якостей фахівця, що забезпечує її успішне виконання. Так, наприклад, в модель випускника інституту мистецтв Південноукраїнського державного педагогічного університету імені К.Д. Ушинського включені установки, мотивації, здібності, якості мислення, знання, вміння, навички. Діяльнісний аспект моделі виступає опосередковано – через сукупність особистісно-професійних якостей випускника, хоча наводяться компоненти діяльності музиканта-педагога: пізнавально-проектувальний, проектувально-прогностичний, оцінювально-критичний, конструктивний та організаторський, тренувальний, мобілізаторський, комунікативний і методико-теоретичний [9].

Щодо моделі фахівця, яка розроблена для студентів-вокалістів вищих музичних навчальних закладів, зокрема Одеської державної музичної академії імені А.В. Нежданової, то вона являє собою документ, в якому розроблені вимоги в аспекті засвоєння знань, умінь та навичок і поставлені задачі, які висуває до випускника професія співака (за трьома профілями – оперний співак, концертно-камерний виконавець, педагог) [3].

Повне системне моделювання діяльності співака в професійній педагогіці не представлено.

Формулювання цілей статті... Метою даної статті є визначення змісту поняття “професійна підготовка співаків до концертно-камерної діяльності у вищих навчальних закладах мистецтва”, а також функції і завдання цієї підготовки.

Виклад основного матеріалу дослідження... Ключовим фактором, який визначає якість професійної підготовки, є зміст освіти, правильне формування сукупності знань, умінь і навичок, професійних якостей, необхідних і достатніх для здійснення конкретної професійної діяльності. Крім того, основна частина характеристик особистості, що формується в процесі навчання, є результатом засвоєння змісту освіти. Структура змісту освіти повинна відповідати структурі змісту соціального досвіду. Зміст освіти слід визначити як соціально орієнтовану і педагогічно адаптовану систему, засвоєння якої забезпечує формування всебічно, гармонійно розвиненої особистості, яка підготовлена до здійснення професійної діяльності на високому рівні майстерності [8, с. 46].

Динамічний характер процесу професійної підготовки виражається в тому, що він також проходить за певними етапами. Відповідно до підходу, який запропонувала В.Н.Рязанова, виділяються початковий, основний періоди, період спеціалізації та виробнича практика [8]. Проектуючи даний підхід щодо на процесу професійної підготовки вокалістів у музичному вишу, можна також виділити початковий етап (навчання на I і II курсах підготовчого відділення), основний – (I, II і III курси), етап спеціалізації – (IV і V курси) і виконавська практика, що охоплює всі роки навчання.

Професійна підготовка співака у вищих навчальних закладах мистецтва представляє собою складно організовану, реально існуючу систему, яка реалізує закони музичної педагогіки і музичного виконавства, що відображає теоретичне навчання і виконавську практику. При цьому у якості основних елементів підсистеми професійного навчання виступають зміст загальної, музичної освіти, теоретичне професійне навчання, музично-виконавська практика, управління професійним навчанням, результат навчання, виховання і розвитку. Підсистема другого рівня, яка входить в першу, включає формування:

- знань, умінь, навичок, норм, цінностей;
- професійно значущих якостей особистості;
- соціально значущих якостей особистості;
- мотивів навчання.

Ціллю професійної підготовки співаків у вищих навчальних закладах мистецтва, відповідно зі змістом соціального досвіду, є формування співака-професіонала на основі виконання соціального замовлення суспільства на музиканта-виконавця, зокрема співака, реалізації моделі фахівця, що включає відповідний комплекс соціальних і професійних якостей співака, спеціальних знань, умінь і навичок як основи професійної діяльності, яка здійснюється на всіх етапах професійної підготовки.

Професійна підготовка співаків у вищих навчальних закладах мистецтва, на наш погляд, має таку структуру, що представлена у вигляді схеми на рис. 1.

Рис 1. Структура професійної підготовки співаків

Теоретична підготовка являє собою засвоєння студентами всього обсягу знань за загальними і спеціальними музичними дисциплінами, технологічна підготовка – вироблення комплексу різних технічних прийомів співу (вокальна техніка), методична – вивчення різних методик формування співацького голосу, психологічна – тренування стійких, ефективних станів психологічної готовності до публічного виступу, практична – організацію різних форм виконавської практики. Тут необхідно зацентувати увагу на психологічній підготовці співаків.

Підйом виконавської майстерності, що триває, здатність все більшого числа молодих музикантів показати високий чи майже максимально можливий результат підняли конкуренцію і передсценічне напруження на другий рівень. В цій ситуації втрата темпу розвитку не тільки в самій музично-технічній підготовці, але і в других сферах (зокрема в психокорекції, психорегуляції) може призвести до втрати лідируючих позицій у тих, хто недостатньо серйозно відноситься до психологічної підготовки музиканта-виконавця до професійної діяльності.

Всі перераховані види професійної підготовки реалізуються в органічній єдності та тісному взаємозв'язку один з одним, керуючись головним методологічним принципом підготовки фахівців до професійної діяльності – принципом системності та цілісності.

Важливе педагогічне і методологічне значення має проблема функцій професійної підготовки співака до концертно-камерної діяльності, у дослідженні якої ми спираємося на вивчення функцій системи загальнопедагогічної підготовки вчителя до професійної діяльності.

Зокрема, В.І.Загвязинський виділяє інформаційно-пізнавальну, виховально-ідеологічну, розвивальну і мотиваційно-стимульовальну функції викладання педагогіки в педагогічних вишах [4].

Керуючись загальнонауковою теорією о функціях соціальних систем, враховуючи різні підходи до вивчення функцій викладання педагогіки в педагогічних ВНЗ, самого педагогічного процесу, ми розглядаємо професійну підготовку співаків до концертно-камерної діяльності у вищих навчальних закладах мистецтва як складну динамічну систему, якій інваріантно притаманні певні функції, що забезпечують її стійке існування: мотиваційна, освітня, виховна, розвивальна, адаптивна, контролювальна, коригувальна, психологічна, творча, організаційна, комунікативна та нормативна.

Мотиваційна функція професійної підготовки співаків до концертно-камерної діяльності забезпечує спрямованість і готовність співака до оволодіння професією концертно-камерного виконавця, усвідомлення ним мотивів і цілей концертно-камерної діяльності, власних потреб в аспекті самоактуалізації і досягнення успіху в діяльності.

Освітня функція професійної підготовки співаків відображає її спрямованість на озброєння студентів фундаментальним знанням основ музичної теорії та виконавської практики, на формування у них системи загальномузичних і спеціальних знань, умінь і навичок, необхідних для успішної концертно-камерної діяльності. Ця функція має, таким чином, як теоретичний, так і практичний аспекти, які повинні органічно поєднуватися, сприяючи поєднанню вивчення теорії з практичною діяльністю майбутніх фахівців.

Виховна функція професійної підготовки співаків заключається в тому, що процес озброєння професійними знаннями, уміннями і навичками органічно пов'язано з розвитком особистості, формуванням у неї професійно важливих якостей. Педагогіка, зокрема музична, вивчає цілісний процес виховання творчої особистості музиканта-виконавця, об'єктивні умови і суб'єктивні фактори в їх органічній єдності та взаємодії.

Розвивальна функція професійної підготовки співаків відображає її вплив на розвиток професійно спрямованого мислення майбутніх концертно-камерних виконавців, їх професійної самосвідомості, світогляду, здібностей, формування творчого підходу до цієї діяльності.

Адаптивна функція відображується в спрямованості навчання на адаптацію (приспосовування, здатність до гнучкої зміни) студентів-вокалістів до освітнього процесу у вишу, який є педагогічною моделлю майбутньої професійної діяльності співака, що виконує соціальне замовлення концертно-камерної виконавської практики – потреба у високопрофесійному фахівці і адаптивної, комунікабельної, творчої особистості співака.

Контролювальна функція професійної підготовки співаків спрямована на формування у студентів навичок самоконтролю, самооцінки, аналіз причин успіхів та невдач, визначення шляху подальшої роботи. Реалізація цієї функції забезпечує підтримку почуття впевненості у власних силах у студентів в процесі оцінки результатів їх діяльності, констатацію досягнутого рівня засвоєння.

Коригувальна функція професійної підготовки співаків виражає її спрямованість на формування у студентів навичок самокорекції, індивідуального стилю саморегуляції у здійсненні професійної діяльності.

Психологічна функція професійної підготовки співаків відповідає за формування вільного, розкутого психічного стану студента у процесі навчання, навчальної виконавської діяльності, створення власної системи психологічної підготовки до публічного виступу, індивідуальної тактики сценічної поведінки.

Творча функція професійної підготовки співаків спрямована на створення умов для включення студентів до творчого процесу рішення навчальних виконавських завдань, отримання соціально значущого і культурно повноцінного продукту.

Організаційна функція професійної підготовки співаків розвиває уміння студентів оперувати власною діяльністю, планувати і організовувати її етапи, самостійну роботу.

Комунікативна функція професійної підготовки співаків відповідає за розвиток у студентів комунікабельності у спілкуванні та взаємодії з партнерами по діяльності, уміння встановити контакт зі слухачами.

Нормативна функція професійної підготовки співаків підтримує рівновагу в системі сумісної діяльності, в триаді "педагог – співак – концертмейстер", зменшує вплив дестабілізуючих факторів у педагогічному середовищі. Сумісна діяльність повинна будуватися на основі вимог, норм, які встановлюються між її учасниками. Норми сумісної діяльності спрямовані на розв'язання протиріч, що виникають у процесі взаємодії педагога, співака і концертмейстера, забезпечує їх співробітництво і досягнення сумісних цілей, створення відносин на основі рівності та взаємної відповідальності.

Виділені нами функції знаходяться у тісній взаємодії, що створює цілісну динамічну систему професійної підготовки співаків до концертно-камерної діяльності.

Здійснення професійної підготовки передбачає, перш за все, переосмислення її функцій, визначення найбільш пріоритетних із них. Явищем, що об'єднує, інтегрує перелічені функції, є професіоналізація, яку необхідно розглядати як складову частину соціалізації. Це процес і результат становлення людини як професіонала, залучення її до системи професійних відносин і професійної діяльності.

Професійне навчання та виховання у вищому навчальному закладі мистецтва – складові професіоналізації, формування яких у студентів веде до професіоналізму. Професіоналізація передбачає активну спрямованість освіти на визначення і прийняття студентом цінностей і сенсів професійної діяльності, усвідомлення себе суб'єктом даної діяльності, проектування цілей свого професійного розвитку і кар'єри, оволодіння засобами їх досягнення. Професіоналізація неможлива без включення вокалістів у відповідну практичну діяльність, без здійснення професійно-орієнтованих підходів до освіти і технологій навчання, що створюють ситуації професійного самовизначення. Однією з найбільш гострих проблем, які ускладнюють реалізацію професіоналізації, є відрив академічного, традиційного навчання від соціальної практики і тієї професійної діяльності, заради якої це навчання і відбувається, що найчастіше призводить студента до відчуження від праці та обраної їм професії.

Сучасна ситуація суспільного розвитку характеризується ускладненням характеру процесів соціалізації та професіоналізації. Так, в результаті професійного навчання не завжди вирішується проблема професійного самовизначення студента – нестабільність економіки, незатребуваність праці більшості молодих фахівців породжують невпевненість випускника в тому, що він зможе застосувати свої сили в сфері професійної діяльності, яка їм засвоюється. Перед професійною освітою стоять завдання: сформувати здатність і готовність студента до подальшого життєвого і професійного самовизначення; до роботи в суміжних областях і до зміни сфери діяльності; до рішення соціальних, особистісних проблем, які зустрічаються на життєвому і професійному шляху.

Для розв'язання даних завдань професійна підготовка повинна допомогти майбутнім співакам: розвинути смислотвірчу орієнтацію, усвідомити своє покликання, свої можливості; спроектувати свій життєвий і професійний шлях; сформувати готовність до самовизначення в системі міжособистісних і професійно-ділових відносин, оволодіти уміннями і навичками спілкування; розвинути організаторські здібності, досягти хоча б початкового рівня компетентності майбутнього фахівця; бути готовим до прийняття соціально і професійно цінних рішень у складних ситуаціях життя і професійної діяльності.

Успішність соціалізації і професіоналізації багато в чому залежить від одночасної спрямованості професійної підготовки на розвиток індивідуальності особистості співака, його творчого потенціалу, набуття особистісного смислу професійного навчання, становлення соціальної і професійної позиції студента.

Висновки... Підводячи підсумок дослідженню з проблеми професійної підготовки співаків до концертно-камерної діяльності, вважаємо за необхідне сформулювати наступні висновки:

Під професійною підготовкою співаків до концертно-камерної діяльності у вищих навчальних закладах мистецтва ми розуміємо чітко організовану систему навчання вокалістів, що реалізує цілісний комплекс функцій (освітню, виховну, розвивальну, адаптивну, контролювальну, коригувальну, психологічну, творчу, організаційну, комунікативну і нормативну), головною ціллю якої є формування співака-професіонала, яка містить три аспекти: 1) виконання соціального замовлення з підготовки фахівців в області концертно-камерного вокального виконавства; 2) самоактуалізація співака в концертно-камерній діяльності; 3) досягнення співаком успішності в концертно-камерній діяльності.

Завданнями професійної підготовки співаків до концертно-камерної діяльності у вищих навчальних закладах мистецтва є:

1) досягнення готовності співака до концертно-камерної діяльності (зокрема, формування стану психологічної готовності до конкретного публічного виступу);

2) формування у співака індивідуального стилю концертно-камерної діяльності (зокрема, формування індивідуального стилю психологічної саморегуляції в період передконцертної підготовки і публічного виступу);

3) розвиток професійно-особистісних якостей співака, необхідних для концертно-камерної діяльності.

Перспективи подальших досліджень з даної проблеми ми вбачаємо у розробці інноваційних методів професійної підготовки співаків до концертно-камерної діяльності і впровадження їх у педагогічну систему цієї підготовки.

Література

1. Бочкарев Л.Л. Психология музыкальной деятельности / Л.Л. Бочкарев. – М.: Ин-т психологии РАН, 1997. – 350с.
2. Гершунский Б.С. Философия образования / Б.С. Гершунский. – М.: Московский психолого-социальный институт, Флинта. – 1998. – 284 с.
3. Економова Е.К. Спільна діяльність співака і концертмейстера у професійній підготовці студента-вокаліста: дис... кандидата пед. наук: 13.00.04 / Економова Еліна Костянтинівна. – Одеса, 2002 – 256 с.
4. Загвязинский В.И. Педагогическое творчество учителя / В.И. Загвязинский. – М. : Педагогика, 1987. – 160 с.
5. Неустроев Г.Н. Формирование индивидуального стиля деятельности студентов: монография / Геннадий Николаевич Неустроев. – Челябинск, 1997. – 148 с.
6. Платонов К.К. Краткий словарь системы психологических понятий / К.К. Платонов. – М. : Высшая школа, 1984. – 174 с.
7. Психологическое обеспечение / [Никифоров Г.С., Дмитриева М.А., Корнева Л. Н. и др.]; под ред. Г.С. Никифорова Г.С. – Спб : Изд-во Санкт-Петербургского университета, 1991. – 152 с.
8. Рязанова В.Н. Дидактическая система адаптации учащихся к профессиональной деятельности: дис. ... кандидата пед. наук: 13.00.01 / Валентина Николаевна Рязанова. – Санкт-Петербург, 1998. – 228 с.
9. Чванова А.Н. Формирование артистизма у музыкантов-исполнителей: дис. ... кандидата пед. наук: 13.00.08 / Алла Николаевна Чванова. – Самара, 2005. – 194 с.

Анотація

У статті розглядається сутність поняття "професійна підготовка співаків до концертно-камерної діяльності у вищих навчальних закладах мистецтва", а також визначаються педагогічні функції та завдання даної підготовки.

Аннотация

В статье рассматривается сущность понятия «профессиональная подготовка певцов к концертно-камерной деятельности в высших учебных заведениях искусства», а также определяются педагогические функции и задачи данной подготовки.

Summary

The article deals with the essence of the concept of "training singers for chamber activity in higher educational institutions of art", it also defines pedagogical functions and tasks of this preparation.

Ключові слова: професійна підготовка, педагогічні функції професійної підготовки.

Ключевые слова: профессиональная подготовка, педагогические функции профессиональной подготовки.

Key words: professional preparation, pedagogical functions of professional preparation.

Подано до редакції 15.03.2011.

УДК: 370.1 + 370.17 + 370.182.6

© 2011

Жаровцева Т.Г.

ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ ВЗАЄМОДІЇ З СІМ'ЄЮ

Постановка проблеми у загальному вигляді... Особливістю роботи педагога з сім'єю є висока ступінь вираженості його імпровізаційної характеристики, в якій важко прогнозувати результати педагогічних зусиль вихователя стосовно кожної сім'ї. Тому професійна творчість як властивість особистості педагога дошкільної освіти є необхідною для ефективної взаємодії з сім'єю і розглядається нами як багаторівневе утворення.

Формування творчого потенціалу студентів – це по суті створення проблемного підходу до підготовки педагогів. Тому, на нашу думку, вузівська підготовка має сформувати у фахівця необхідні творчі здібності. Процес творчості включає насамперед відкриття нового: нових знань, нових об'єктів, нових проблем, нових методів їх вирішення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Питанням підготовки студентів педагогічних вузів до роботи з сім'єю присвячені дослідження Г.Іванової, (підготовка студентів педагогічного вузу до спілкування з батьками), І.В.Власюк (орієнтація майбутнього вчителя на ціннісну взаємодію з сім'єю), Т.Гущиної (підготовка до роботи з неповною сім'єю школяра), С.Корнієнко (підготовка до роботи з батьками молодших школярів), М.Машовець (підготовка фахівців дошкільної освіти до